

Evi Balamotisová: „Qipao: Čínský „národní oděv“, jeho vznik, transformace a společenský význam (1920–1947).“ Bakalářská práce, Ústav Dálného východu FF UK, Praha 2017.

Posudek oponenta

Práce se věnuje v českém prostředí málo frekventovanému tématu oděvní kultury a snaží se odpovědět na zajímavou a důležitou otázku, proč se stalo oděvním symbolem Číny *qipao*, ženský oděv nově vytvořený ve 20. století na základě mandžuských vzorů. Autorka pracuje s prameny v čínštině z ženských časopisů 30. let a fundovaně popisuje doprovodný obrazový materiál.

Navzdory těmto nesporným pozitivům však práce není bohužel přesvědčivá. Její většinu tvoří parafráze literatury, úvody kapitol pak často pokusy o obecnější teoretické úvahy o kulturním a společenském významu odívání, které však ulpívají na úrovni poměrně banálních konstatování a definic. Text není jasně obsahově-logicky provázaný a bez upozornění skáče z tématu na téma. Samotný klíčový pojem *qipao* se objevuje bez jakékoliv definice nebo vysvětlení na str. 14 náhle po historickém úvodu o oděvní kultuře za dynastie Qing a rané Čínské republiky. Naopak v závěru se náhle objevuje klíčová otázka, proč se *qipao* stalo „národním oděvem“, a je na ni dána jen odpověď na základě jediného článku bez jakékoliv návaznosti na vlastní autorčin rozbor pramenů. Tato odpověď je přitom zaměřena jen na vnějškové materiální stránky (praktičnost, snadné šití, „bylo prostě krásné“) a nezachází nijak se symbolickými významy, jejichž důležitost autorka zdůrazňuje v úvodu práce.

Práce na jiném místě pojmenovává jako klíčovou dobu a okolnost pro rozšíření *qipaa* Hnutí za nový život v polovině 30. let a formuluje i důvody, které k tomu měly vést. Bohužel i zde jsou logické důvody pouze převzaty z literatury a citace pramenů je ani nepodporují, ani neilustrují, spíše jdou proti nim (str. 40-41). Na jedné straně mělo *qipao* být alternativou k zavrhaným západním oděvům, na druhé straně je v citovaných článcích prezentováno jako sice krásné, ale stejně dekadentní a omezující zdravý rozvoj ženského těla potřebný pro modernizaci. Tento rozpor by bylo potřeba vysvětlit.

V textu práce jsem nenašel žádné odkazy na obrazovou přílohu (až na obr. 33 čínské první dámy Peng Liyuan při setkání s manžely Trumpovými), což je další slabina její kompozice a škoda, vzhledem k zajímavosti obrázků. Ty nejzajímavější z Fu Bingchangovy sbírky, na nichž jsou vidět reálná *qipaa*, nejsou ani podrobně popsány.

Nelze hodnotit kvalitu překladů z pramenů, protože práce neuvádí originální znění. Mám pochybnosti, co je například míněno větou „Tyto dva body jsou osvobozující, pomůžou těm nejnižším potřebám země“ (str. 41).

Poslední výtkou, kterou musím zmínit, jsou nepřehledné odkazy na prameny. Autorka cituje stylem Název časopisu rok, ale v seznamu literatury má články seřazené podle jmen autorek či autorů, což velmi znesnadňuje hledání.

Naopak jazyková úroveň a úprava práce jsou bezvadné. Celkově přesto vzhledem k výše zmíněným nedostatkům navrhuji známku dobře. V diskusi prosím o jasnější formulaci, jakým způsobem Hnutí za nový život přispělo popularizaci *qipaa*, a jakým způsobem se to odráží v pramenném materiálu.

V Praze dne 29.1.2018

Mgr. Ing. Jiří Hudeček, Ph.D.